

WINNIE is een verkorte variant van WINEFRIDE

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam herkomst:

- 1] het eerste lid 'Win-' of 'Wine-' kan op twee manieren worden verklaard:
 - 1.1] 'Win-' = 'vriend' resp. 'vriendin';
 - 1.2] 'Win-' of 'Wen-' is afgeleid van 'Guen-' of 'Gwen-' = 'wit' (Keltisch)
- 2] 'fride' hangt samen met ons woord 'vrede'.
 - 2.1] In het eerste geval wordt de volledige naam dus: 'vriendin van vrede';
 - 2.2] in het tweede: 'stralende vrede': Gwen-ffrewi (Keltisch). Zie ook Guenevere.

*

Winefride (ook **Winifred**) van **Holywell**, Clwyd, Wales; martelares; † ca 650.

Feest 3 november

Haar vader zou uit Wales afkomstig zijn geweest. Hij heette Tenyth. Haar oom was Beuno, later één van de grote heiligen uit Wales. Hij zou stichter worden van verschillende kloosters. Tenyth vroeg dan ook aan Beuno of hij zorg wilde dragen voor de opvoeding van zijn dochter. Ze bleek een goede leerling. Met als gevolg dat zij het plan opvatte om voortaan als maagd in dienst van God te leven, wat door haar ouders met vreugde werd begroet.

Sint-Beuno bouwde daarop een kerkje alsmede voor zichzelf een cel in de buurt van haar woning. Op een zondag echter, toen haar ouders en het personeel naar de kerk waren, kreeg ze onverwacht onwelkom bezoek van een jongeman van koninklijke bloede, Caradog genaamd. Hij probeerde haar te overweldigen. Winefride wist zich los te werken en vluchtte dwars door het huis door de achterdeur naar buiten in de richting van de kerk. Caradog ging achter haar aan en wist haar juist op de drempel van de kerk te pakken te krijgen.

Nu zijn er twee verschillende versies over wat Caradog op dat moment precies deed. Het ene verhaal zegt dat hij haar met zijn dolk aan haar keel verwondde. Het bloed vloede over de grond; op die plaats opende zich de rotsbodem en er spoot een fontein van water omhoog. Het andere verhaal zegt dat Caradog met één enkele houw van zijn zwaard Winefride het hoofd afsloeg. Haar bloed bevlekte de grond; haar hoofd rolde naar de kerkdeur toe, en water stroomde over de rotsbodem. De bezoekers in de kerk kwamen op het lawaai naar buiten gerend. Toen Sint-Beuno overzag wat er gebeurd was, nam hij het hoofd van de heilige maagd en plaatste het weer op haar romp. Door zijn gebed werden hoofd en lichaam weer met elkaar verbonden; er bleef alleen een wittige streep op haar hals achter als zichtbaar teken van wat er gebeurd was. Vervolgens vervloekte Sint-Beuno Caradog, waarop de aarde zich opende en de jongeman verzwolg.

Tot op de dag van vandaag staat er op die plaats een kapel (zie afb.), waar een bron nog steeds voor water zorgt. Het is een geliefd pelgrimsoord.

Zij wordt afgebeeld met een staf (teken dat ze abdis was), met de martelaarspalm, en met de (wittige) streep op haar hals.

Zij is patrones van Noord-Wales.